

Manvydas Džiaugys

Studentas, kilęs iš Nidos, 20 m.

2010-07-01

Pirmoji kelionės diena. Spaudos konferencija, bei išlytuvės prabėgo puikiai, vakarykštis nerimas išgaravo ir dabar jau sėdžiu traukinyje tarp naujų draugų.

2010-07-02

Pasiekėme Maskva ir beveik visą dieną praleidau vaikščiodamas tarp didelių kremliaus sienų ir įžymių miesto vietų. Likau nustebintas sutikimu lietuvis ambasadoje.

2010-07-03

Šiandien vakarop susėdome į traukinius ir patraukėme į Serovą. Mano gultas antrame aukšte pasirodė esąs man per ankštas tikrąją ta žodžio prasme, tad panašu, jog laukia nepatogus miegas.

2010-07-04

Dvi dienos, susiliejusios į vieną, dvi dienos traukinyje...

2010-07-05

Kaip niekad ilga diena. Kėlėmes labai anksti ryte ir netrukus po kelių valandų jau darbavomės kapinaitėse.

2010-07-06

Kapinės atrodė išties apleistos ir beveik sunykusios, tačiau kas kart pažvelgus iš toliau, puikiai matėsi mūsų darbo rezultatai.

2010-07-07

Šalta naktis ir karšta rytinė arbata tiesiai iš puodo, kuris kaista lauže. Dar viena diena, šioje nuostabioje vietoje esančiose kapinėse ir rytoj keliaujame kitur.

2010-07-08

Visa dieną iš atminties neišnyksta Emilijos ir Gintarės giesmė, kurią jos pagiedojo per kryžiaus pastatymą.

2010-07-09

Buvom kapinėse Naujosios Lialios kapinėse. Kaip ir buvo galima tikėtis, vėl giliai susimąščiau apie savo gyvenimą, savo vertę ir tai, ką paliksiu po savęs bus iš tiesų prasminga.

2010-07-10

Žygis į “59 kvartalą” pasirodė sunkesnis išbandymas, nei daugelis iš mūsų tikėjomės. Sunkus ėjimas taiga su kuprinėmis, kandant uodams bei ribotomis vandens atsargomis.

2010-07-11

Ėjimas atgal pareikalavo dar didesnio susikaupimo bei pastangų nei vakarykštis žygis.

2010-07-12

Nakvynė viešbutyje prilygo, šaltam lietui po karštų dienų virtinės... tikra atgaiva ir tikras poilsis atsigulti į minkštą lovą ypač, atsižvelgiant į faktą, jog keletas komandos narių apsinuodijo ir geras poilsis jiems tikrai reikalingas.

2010-07-13

Patekau tarp tų, kuriems teko galimybė paskutinį kartą prieš išvykstant namo pabuvoti dar vienose kapinaitėse. Netoli Malaja Lata esančios kapinaitės pasirodė visiškai apleistos ir sunkiai radome kelis kapus, kuriuos minimaliomis priemonėmis pasistengėme sutvarkyti kuo geriau.

2010-07-14

Štai galima sakyti mūsų ekspedicija baigėsi, liko tik kelių dienų kelionė traukiniu ir mes namuose.

2010-07-15

Anksti ryte buvome Maskvoje ir buvome pakviesti apsilankyti ambasadoje ir dar kartą asmeniškai susitikti su Antanu Vinkumi. Ambasada ir jos personalas paliko šiltą bei gerą įspūdį.

2010-07-16

Paskutinė kelionės diena. Paskutinė diena traukinyje.

Šios ekspedicijos metu mano “svajonių saraše” buvo pageidavimas atrasti ir pažinti tą santykį ir ryšį, kuris jungia skirtingų įsitikinimų žmones. Pažinti veiksmą, kuomet žmonės nuoširdžiai dirba vienijami bendros idėjos ir nesitiki už tai gauti atlygį. Taip pat norėjau gauti vienokių ar kitokių gyvenimo sukrėtimų, kurie mane nuvestų ar gražintų kur nors kitur, į šviesesnę ar platesnę mąstymą, arba gražintų į pradžią ir priverstų viską pradėti iš naujo. Tikėjau, kad bus labai sunku ir galėsiu save išmėginti ir padėti kitiems, deja, neįvyko nieko panašaus. Visuotinio vienybės jausmo čia neradau, gyvenimo sukrėtimo nepatyrė ir per sunkumus savęs neišmėginau bei kitiems nepadėjau. Savyje radau daugiau neigiamų savybių, negu teigiamų. Protėvių žaizdos, “atsivėrusios” prieš mane apleistų kapų pavidalu, manęs taipogi nesukrėtė – matyt, aš to tikėjau ir apie tai mažiau pakankamai daug iki ekspedicijos. Bet sutikau ir pamačiau daug jaunų žmonių, šie žmonės (visi iki vieno) yra nuoširdūs, draugiški, su tikromis vertybėmis ir stipriu tikėjimu kitais ir ateitimi. Šalia šių žmonių aš jaučiuosi menkavertis ir ne toks reikšmingas. Jei man bus sunku ir būsiu praradęs tikėjimą ateitimi, prisiminsiu būtent juos, nes jie yra žmonės, dėl kurių verta eiti pirmyn ir stengtis.